

SFS 1999:613

Utkom från trycket
den 22 juni 1999

Lag om försöksverksamhet med videokonferens i rättegång;

utfärdad den 3 juni 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Vid handläggningen av mål och ärenden i de allmänna domstolar som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Domstolsverket bestämmer får videokonferens användas på försök i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

2 § En part får delta i ett sammanträde inför rätten enligt rättegångsbalken genom videokonferens

1. om det är lämpligt med hänsyn till ändamålet med partens inställelse och övriga omständigheter, eller

2. om sammanträdet annars skulle medföra kostnader eller olägenheter som inte står i rimligt förhållande till betydelsen av att parten inställer sig i rättssalen.

Första stycket gäller inte för en tilltalad i tingsrätt om det finns anledning att döma till någon annan påföljd än böter, fängelse i högst tre månader, villkorlig dom eller skyddstillsyn eller sådana påföljder i förening. Med nämnda påföljder likställs förordnande enligt 34 kap. 1 § 1 brottsbalken, om det inte i samband med förordnandet blir aktuellt att förklara villkorligt medgiven frihet förverkad i fråga om en strafftid som överstiger tre månader.

3 § Utan hinder av vad som sägs i 16 kap. 2 § konkurslagen (1987:672) får den som skall kallas till ett sammanträde i ett konkursärende delta i sammanträdet genom videokonferens

1. om det är lämpligt med hänsyn till ändamålet med hans eller hennes inställelse och övriga omständigheter, eller

2. om sammanträdet annars skulle medföra kostnader eller olägenheter som inte står i rimligt förhållande till betydelsen av att han eller hon inställer sig i rättssalen.

4 § En part får delta i ett sammanträde enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden genom videokonferens

1. om det är lämpligt med hänsyn till sammanträdets ändamål och övriga omständigheter, eller

2. om sammanträdet skulle medföra kostnader eller olägenheter som inte står i rimligt förhållande till betydelsen av att parten inställer sig i rättssalen.

¹ Prop. 1998/99:65, bet. 1998/99:JuU23, rskr. 1998/99:212.

5 § Bevisning får tas upp genom videokonferens

1. om det är lämpligt med hänsyn till bevisningens art och övriga omständigheter, eller

2. om bevisupptagning enligt reglerna i rättegångsbalken skulle medföra kostnader eller olägenheter som inte står i rimligt förhållande till betydelsen av att bevisningen tas upp på ett sådant sätt.

Första stycket gäller även bevisupptagning enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden.

6 § I fråga om den som kallas till ett sammanträde genom videokonferens gäller inte bestämmelserna i rättegångsbalken, konkurslagen (1987:672) eller lagen (1996:242) om domstolsärenden om kallelser och förelägganden och om påföljder för utevaro. Kallelse till sammanträde genom videokonferens skall ske på det sätt som rätten finner lämpligt.

Den som har kallats att delta i en förhandling genom videokonferens men som motsätter sig att delta på detta sätt, har rätt att inställa sig i rättssalen.

Den som deltar i ett sammanträde genom videokonferens med stöd av denna lag skall anses ha inställt sig inför rätten.

7 § Den som har kallats till ett sammanträde genom videokonferens har rätt till ersättning i enlighet med vad som sägs i rättegångsbalken eller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

8 § Utan hinder av vad som sägs i 5 kap. 9 § rättegångsbalken om förbud mot fotografering får videokonferens användas i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och gäller till utgången av år 2001.

På regeringens vägnar

LENA HJELM-WALLÉN

LAILA FREIVALDS
(Justitiedepartementet)